

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 75.054 van 13 juli 1998
in de zaak A. 79.272/XII-1465.**

In zake : de n.v. IDOC,
die woonplaats kiest bij
Advocaten X. LEURQUIN en L. VAN HOUT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Sint-Bernardusstraat 98

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Ambtenarenzaken,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOURTEMBOURG,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Zwitserlandstraat 24.

tussenkomenende partij :

de n.v. GROUP 4 SECURITAS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. IDOC
op 8 juli 1998 heeft ingediend om bij uiterst dringende
noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuit-
voerlegging van "de beslissing van de Minister van
Ambtenarenzaken vervat in een brief van 9 juni 1998,
waarbij aan de N.V. GROUP 4 SECURITAS de
overheidsopdracht betreffende de centralisatie, de
personalisatie en de verdeling van de Belgische
paspoorten 'Europees Model' werd gegund en waarbij
dezelfde opdracht niet aan de N.V. IDOC werd gegund";

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde
verzoekster dezelfde dag heeft ingediend om het bevelen

van voorlopige maatregelen vergezeld van een dwangsom te vorderen;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 juli 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juli 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VAN HOUT, en van Advocaat P. DE MAEYER die, loco Advocaat X. LEURQUIN, verschijnen voor de verzoekende partij, van Advocaten J. BOURTEMBOURG en B. DERVEAUX die verschijnen voor de verwerende partij, en van Advocaten P. FLAMEY en K. WAUTERS, die verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. GROUP 4 SECURITAS met ter terechtzitting neergelegde verzoekschriften heeft gevraagd om in de vordering tot schorsing en in de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de in het geding zijnde opdracht het voorwerp heeft uitgemaakt van een algemene offerteaanvraag; dat de verzoekende partij en de tussenkomende partij offertes hebben ingediend; dat op 9 juni 1998 de Minister van Ambtenarenzaken besloten

heeft de opdracht aan de tussenkomen de partij te gunnen;
dat dit de bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verzoekende partij haar
beroep op de uiterst dringende noodzakelijkheid als
volgt verantwoordt :

"Teneinde de Ministerraad op nuttige wijze in te
lichten en teneinde dienvolgens te vermijden dat een
goedkeuringsbeslissing zou worden genomen en dat een
overeenkomst terzake zou worden gesloten in de
komende dagen, is de vereiste uiterst dringende
noodzakelijkheid aanwezig om tot de schorsing van de
bestreden akte over te gaan";

Overwegende dat als verzoekster meent dat
een schorsingsarrest de Ministerraad nuttig zou kunnen
inlichten, zij er van uitgaat dat de bestreden
beslissing ter goedkeuring aan de Ministerraad moet
worden voorgelegd; dat zij de rechtsgrond voor die
stelling verklaart te vinden in artikel 2, § 3, van het
koninklijk besluit van 14 oktober 1996 betreffende het
voorafgaand toezicht en de overdracht van bevoegdheid
inzake de gunning en de uitvoering van
overheidsopdrachten voor aanneming van werken,
leveringen en diensten en inzake de toekenning van
concessies voor openbare werken op federaal niveau; dat
die bepaling volgens haar te dezen toepasselijk is omdat
het om een opdracht van diensten gaat die het bedrag van
120 miljoen frank overstijgt;

Overwegende dat artikel 2, § 1, van
bovengenoemd besluit de goedkeuring van de Ministerraad
vereist alvorens bepaalde gunningsprocedures voor
overheidsopdrachten waarvan het geraamde bedrag gelijk
is aan of hoger dan een bepaald cijfer, kunnen worden
aangevat; dat die goedkeuring slaat op het voorstel van
opdracht met vermelding van de gunningswijzen; dat
artikel 2, § 2, van hetzelfde besluit soortgelijke regels
bevat met betrekking tot de concessie van openbare

werken; dat artikel 2, § 3, van hetzelfde besluit bepaalt : "Elk ontwerp van conventie die tot gevolg zou kunnen hebben dat de Staat of een organisme dat onder het gezag van een Minister staat, zich zou verbinden op gebied van overheidsopdrachten, moet eveneens ter goedkeuring aan de Ministerraad voorgelegd worden"; dat artikel 2, § 4, van hetzelfde besluit bepaalt dat indien het geraamde bedrag lager ligt dan dat bepaald in § 1, maar het bedrag van de goed te keuren offerte dat bedrag met meer dan 15 % overschrijdt, vóór de gunning eveneens de instemming van de Ministerraad vereist is;

Overwegende dat in de huidige stand van het geding de stelling van de verzoekende partij volgens welke artikel 2, § 3, te dezen toepasselijk is, niet kan worden aangenomen om volgende redenen : de verzoekende partij acht deze bepaling toepasselijk omdat het geraamde bedrag van de opdracht hoger is dan 120 miljoen frank; in tegenstelling tot de andere paragrafen van artikel 2 bevat § 3 echter geen enkele beperking wat betreft het bedrag; dat zou betekenen dat, als men moet aannemen dat § 3 op de gunningsbeslissing slaat, iedere gunningsbeslissing ongeacht het bedrag de goedkeuring van de Ministerraad moet krijgen; maar dan lijkt § 4 van artikel 2, zoals hierboven omschreven overbodig; en hoe valt zulk een algemene eis te rijmen met artikel 6 van de overheidsopdrachtenwet van 24 december 1993, dat de gunningsbeslissing aan de bevoegde Minister toevertrouwt en zelfs delegatie mogelijk maakt;

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat het argument voor de uiterst dringende noodzakelijkheid dat ontleend is aan de zorg de Ministerraad nuttig in te lichten, niet overtuigt, dat overigens verzoekster met dat inlichten van de Ministerraad er naar streeft "dienvolgens te vermijden dat een goedkeuringsbeslissing zou worden genomen en dat een overeenkomst ter zake zou worden gesloten"; dat

zulks echter niet meer te vermijden valt aangezien de gunningsbeslissing werd genomen op 9 juni 1998 en dezelfde dag aan de tussenkomende partij werd betekend zodat met toepassing van artikel 11 van het koninklijk besluit van 8 januari 1998 de overeenkomst tot stand is gekomen;

Overwegende dat nu de uiterst dringende noodzakelijkheid zoals ze door verzoekster is bepleit, niet voor handen is, de vordering tot schorsing moet worden afgewezen; dat dientengevolge ook de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst van de n.v. GROUP 4 SECURITAS in de vordering tot schorsing en in de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vorderingen worden verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij;

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Het bedrag van vijfduizend frank fiscale zegels door de tussenkomende partij gekleefd op het verzoek tot tussenkomst in de vordering tot het bevelen

van voorlopige maatregelen dient haar te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien juli 1900 achtennegentig, door :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.